

Colloquia*Blog Teatru Węgajty***Wacław Sobaszek – Drodzy czytelnicy!**Opublikowano Kwiecień 2011, autor: blogger

Drodzy nasi blogowi czytelnicy! Przykro, że dawno nic nie było, ale wreszcie jest, nabierało się! Teksty, zdjęcia i filmy: z pierwszego warsztatu Innej Szkoły Teatralnej, kolędowania i szopki noworocznej. Zwłaszcza godne polecenia improwizacje do wiersza Wei. Można je zobaczyć

w filmie o szopce. Z tekstów rozmaitych rund wybraliśmy najpierw Zosi Bartoszewicz, tekst o wyłączaniu telewizora. Dla nieznających sprawy wyjaśnienie: otóż wyłączamy telewizor niekiedy w czasie kolędowania. Gdy gospodarz po wpuszczeniu nas zapomni go wyłączyć, wtedy my to robimy, dyskretnie, ukradkiem, by nie odwrócić uwagi od najważniejszego.

Krótszy tekst impresyjny następuje potem, jego autor Moti Ashkenazi wykreował w tym roku nową wersję najbardziej charakterystycznej, lecz uwikłanej w stereotypy postaci kolędniczej. Można by rzec; a to dopiero niestereotypowa wersja! Zobaczcie na zdjęciach, oraz w filmie Menachema Dauma, który niestety jeszcze nie na blogu, ale niedługo będzie, w tej chwili jest drodze, wysłany dwa dni temu z USA.

W.S.

Kiedy wyłącza się telewizor, zmienia się optyka. Uwaga przenosi się, ogniskuje, na tym, co się dzieje na żywo, pomiędzy ludźmi, pośrodku kuchni czy pokoju. Kiedy wyłącza się telewizor, z własnej woli, znaczy, że warto zaryzykować odstępstwo od normy, a to już naprawdę coś.

spotkanie, wspólne bycie, wzajemność... Wyznawanie wartości przychodzi dużo łatwiej niż ich praktykowanie. Kolęda to praktykowanie wartości.

Magia czyli prostota. Koza, która zmartwychwstaje, końcówka króla Heroda, wyśpiewywane kolędy-życzenia dla Gospodyni i Gospodarza, w każdym domu właściwie to samo, a jednak za każdym tu i teraz, specjalnie i tylko dla tej rodziny, nie innej. To dla mnie ważne, żeby ludziom dobrze życzyć. Podczas kolędowania to staje się oczywiste, proste i odświeżające zarazem.

Im się więcej z siebie daje, nie tyle forsując, co nie ściemniając, tym bardziej można się poczuć obdarowanym.

Kolęda może się wydarzyć wtedy kiedy otworzą przed Tobą drzwi.

Kolęda – doświadczanie radości, jej wspólnotowego wymiaru.

A co jeśli nie otwierają drzwi?

Kolęda – doświadczanie zniechęcenia, rodzącej się frustracji, z którą trzeba coś zrobić samemu/samej, bo nikt za mnie tego nie robi.

U Państwa Grabów przed chwilą odczuwane zniechęcenie staje się odległą przeszłością. Energia zaczyna wracać, krążyć, coraz szybciej wibrować. Podejrzewam, że wychodząc z tego domu, w którym wydarzyła nam się ta wspaniała kolęda, i w którym najhojniej okazano nam wdzięczność, każdy z nas czuł równie ogromną wdzięczność wobec Gospodarzy.

Próba w teatrze i później w Nowicy, kiedy improwizowaliśmy z wierszem Wei

i pozostałymi tekstami, to dla mnie jedne z naszych odśrodkowych działań.

Smarowanie twarzy sadzą, moment zmiany.

Bliskie spotkanie tego, co lokalne z globalnym... Ubiegłoroczne zdarzenia wybrane jako najważniejsze, splecione z myślą Malidomy Some, szamana afrykańskich Dagarów, okrągły stół z opowieści Jana, przy którym zasiedli przedstawiciele stu dwudziestu narodowości, żeby odpowiedzieć na sto pytań zebranych z całego świata.

Świętowanie tego samego dnia Bożego Narodzenia i szabasu.

Szkoła w Nowicy, dwa muzyczne i nie tylko, światy, a może raczej, jeden świat i dwa jego aspekty, które spokojnie

sąsiadowały, nie przeszkadzając sobie w niczym. Można było swobodnie przechodzić z jednego w drugi, a kiedy uchylało się drzwi, dochodzące dźwięki były jak powiew orzeźwiającego powietrza.

Autorka: Zofia Bartoszewicz

węgałty it starts already on the way there feeling of adventure, meeting new people, meeting old friends passing in central stations and trains with meaning and direction. changing from hardcore city to peaceful village. walking in the dark with snow till the knees. and then fire place and a warm welcome ... it's about eating together like a big family (kisses to ella) it's the well known surprises ! the exercises, the singing, the dancing, the music, the openness and the space to create it's the faces of people when they see us inspiration, motivation, connection, laugh, shock, smile and tears it's amazing movie, fantastic reality, beautiful dream. and finally it's about the little ventilator up there... ;) keep on going, running, surfing, dancing, flowing and flying...

Autor: Moti Ashkenazi

Link do zdjęć: <http://www.dropbox.com/gallery/12004703/2/Nowy%20folder/KOLEDA?h=d5ec87>

Ten wpis został opublikowany w kategorii [Teksty](#). Dodaj zakładkę do [bezpośredniego odnośnika](#).

Colloquia

Dumnię wspierane przez WordPressa.